

Pád liberálnej demokracie na Slovensku? EÚ, mimovládky, liberáli a médiá jačia, že áno. Dal by Pán Boh, ale nebude to také ľahké

Branislav Michalka

8. apríla 2024 ✚ *Politika* ✚ *Komentár*

Propagandistická mašinéria EÚ globalistov je v plnom nasadení a všade počuť nárek nad zánikom liberálnej demokracie na Slovensku. Výsledky sobotných prezidentských volieb otvorili stavidlá eurofilných vzlykov a progresívne rúcho sa roztrhlo na dvoje. Slovenskí kaviarenski slniečkári všetkých odtieňov, kategórií, druhov a rodov sa pozreli v sobotu o polnoci do tváre Medúzy a skameneli. Ich arogantné sebavedomie, ktoré si desaťročia budovali vo vzťahu k slovenským post-sedliakom a dezolátom a ktoré vyplývalo predovšetkým z oportunistického pocitu, že proti dezolátom stoja na hradbách vyššej, nadnárodnej moc a sú ňou chránení, nech by spravili a povedali čokoľvek, dostalo vážnu trhlinu.

Ilustračný obrázok, zdroj: pxhere.com

Odrazu im zrejme začína definitívne dochádzať, v akom krehkom sne a v akej od reality oddelenej bubline nažívali. Na druhej strane, nebudme príliš optimistickí. Určite to zatiaľ nemienia vzdať. Definitívne vytriezvenie sa u ľudí vznášajúcich sa na krídlach kolosálnej externej moci, ktorá znásobuje ich vlastný pocit veľkosti skrze spolupatričnosť s nejakým impériom alebo dokonca „celým svetom“, dostaví až s pádom tejto moci. Vtedy odrazu „zázračne“ pochopia (podobne ako komunistickí aparátnici a ich deti v roku 1989), že to všetko bol vlastne omyl – pretože *táto* moc nefunguje. A pôjdu si hľadať inú.

V nedeľu boli odrazu pod dojmom propagandistického debaklu schopní pochopiť, že v minulých prezidentských voľbách sa mohla dostať k moci taká persóna ako Zuzana Čaputová len tak, že účasť voličov bola 41 percentná. Teraz uvideli tú 61 percentnú a sú zdesení, pretože ďalších 40 percent čaká ešte v zálohe. Čaputová reálne predstavovala favorita úzkej minority, a pomohla jej len nechuť voličov rozhodnúť sa v roku 2019 medzi ňou a nemastným-neslaným euro-agentom Šefčovičom.

To všetko však bolo pred veľkým pandemickým cvičením, pred vládou neopakovateľného trnavského génia Matoviča, pred zúfalým „konzervatívcom“ Hegerom, pred honom na alternatívne médiá, nehoráznymi

každodennými propagandistickými klamstvami ohľadom rusko-ukrajinskej vojny, špiónomániou a agentomániou. Slovenskí dezoláti a post-sedliaci, presýtení všetkými týmito lahôdkami až k hnačke a gastritíde, sa rozhodli konečne zdvihnúť zadky a ukázať, že o podobné radovánky nestoja. Nevolili konkrétneho človeka, tak ako ani opačný tábor nevolil konkrétneho človeka (keby miesto Korčoka postavili figurínu s nápisom pro-Západný kandidát, tak by dostala rovnaký počet hlasov). Hlas dezolátov bol protestný a odmietajúci neomarxistické šialenstvo, geopolitickú šikanu, povýšenú imperiálnu vyčúranosť a pokrytectvo zo Západu.

Táto mlčiaca väčšina, ktorá bola tri desaťročia chlácholená bájkami o nadchádzajúcej euro-prosperite (lenže tá už odplávala do nenávratna) má na rozdiel od euroidných liberálov (progresívnych, stredových, pseudokonzervatívnych aj kresťanských) ešte stále veľké zálohy, vzhľadom na to, že k urnám sa dopotácalo len 61 percent právoplatných voličov. Kým kozmopolitní a proeurópski liberáli volili disciplinovane (v Bratislavskom kraji bola najvyššia volebná účasť, až 70 percent), mnohí dezoláti ešte zostali doma. Šok, ktorý spôsobila slniečkárom zvýšená účasť voličov, by sa mohol v budúcnosti ešte znásobiť, pokiaľ by niekto dokázal zobudiť zvyšky spiacej väčšiny.

A toto tak nečakane potvrdené poznanie vlastnej periférnosti globalistických liberálov na Slovensku (sledujte ich pretiahnuté tváre), po tridsiatich rokoch intenzívnej propagandistickej činnosti a masírovania dezolátnych mozgov, ako aj zlé vyhladky na akúkoľvek budúcu transformáciu post-sedliakov do podoby západného neomarxistického občana, ustráchanie sa obzerajúceho, z ktorého kúta príde obvinenie z diskriminácie, to všetko je dnes pádnym dôvodom na zdesené náreky tzv. slušňoludí.

Toto jačanie znie dezolátnym ušiam ako nebeské harfy, a keď nič iné, tak aspoň vynahradzuje desaťročia zlosti a zúfalstva z neustáleho duchovného šikanovania neomarxistickými permanentnými revolucionármi a progresívnymi sociálnymi inžiniermi. Že je skutočne určitá reálna šanca, vzhľadom na globálnu aj lokálnu situáciu, zbaviť sa aspoň načas zvráteného Midasa liberálnej demokracie, ktorá všetko mení dotykom na morálne blato a fekálie, o tom nás presvedčajú panické hlasy eurohujerov.

Samozrejme, čosi tušili už pred sobotnými voľbami a portál Euractiv.com bil na poplach, zaklíňal sa expertmi a veštil, čo sa všetko môže stať, pokiaľ nevyhrajú korčokuliare a korčokoláda:

<https://www.euractiv.com/section/politics/news/liberal-democracy-at-stake-as-slovaks-face-critical-presidential-election-expert-warns/>

Ani to, že týmto „expertom“, ktorý reprezentuje Slovensko v očiach Bruselu je bývalý absolvent komunistických škôl v Sovietskom zväze (https://sk.wikipedia.org/wiki/Grigorij_Mese%C5%BEnikov), známa postavička importovaného liberalizmu Gregorij Mesežnikov, a teda osoba pre anti-globalistov krajne nedôveryhodná, nemôže potlačiť našu radosť z europaniky. Skôr naopak, môže byť potvrdením, že situáciu považujú skutočne za vážnu. Pretože ako píše Euractiv.com pre svojich zahraničných čitateľov:

*„Slováci si v sobotňajších prezidentských voľbách vyberú medzi **proúniovým** diplomatom Ivanom Korčokom a koalíčným partnerom Roberta Fica Petrom Pellegrinim, pričom jeden z analytikov a opozícia varujú, že hoci je predovšetkým ohrozený osud liberálnej demokracie na Slovensku, môže to posilniť aj extrémistické sily v rámci EÚ.“*

Ako vidíme, pro-bruselskí šachisti uvažujú strategicky, majú jasne rozdelené priority, kádrové hodnotenia služobníkov a uvedomujú si aj širší kontext slovenských volieb. Ako sa však ukázalo, túto partiu vieme hrať aj my, stačí, keď si ich znamienko mínus zameníme za plus a budeme sedieť na opačnej strane šachovnice.

To, čo je pre globalistických eurobyrokratov mínus: *ohrozenie liberálnej demokracie* (v preklade – ohrozenie moci Bruselu a neomarxistického liberalizmu) a *posilnenie extrémistických síl v rámci EÚ* (v preklade – posilnenie nezávislosti štátov voči Bruselu a stagnácia progresivistickej ideológie), to je pre dezolátov a postsedliakov – plus.

Ako vidno, v Bruseli sa nezaťažujú nejakými detailami, ale uvažujú len v týchto kategóriách – plus a mínus. My a oni. Naši a ich. Všetko ostatné ide bokom. Uvažujú strategicky a uvedomujú si nebezpečenstvo. Poznajú, kto je spojenec a kto odpadlík. Nepresvedčia ich čiastkové proúniové mantry slovenských koalíčných strán. Z dejín 20. storočia, v ktorých dostalo ľudstvo vesmírnu univerzitu v rámci obracania kabátov a v zmenách režimov totiž vedia (viď: moja stará mama narodená za Rakúsko-Uhorska, bola následne počas života občiankou siedmich foriem štátov a režimov), že sa nemôžu spoľahnúť na lojalitu ani vlastnú, nieto ešte na cudziu. Najmä, keď sa lodička potáca.

Thomas Crawford: Socha Slobody z roku 1863 zdroj: picryl.com

EÚ – kresťanský projekt? Všimnime si, čo má bohyňa Slobody okolo hlavy. Pamätáte sa na to, ako vás/nás kresťanskí demokrati presviedčali, že hviezdčky na eurozástave sú analógiou k hviezdčkám okolo hlavy Panny Márie? Socha pochádza z roku 1863 a vznikla takmer sto rokov pred európskou zástavou.

A ona sa potáca. Preto eurobyrokrati tušia, že stredoeurópska deklarovaná láska k EÚ a NATO môže mať v prípade problémov veľmi efemérny život. *Euractiv.com* z toho dôvodu varoval:

„Analytici tvrdia, že Pellegrini by bol ako potenciálny prezident lojálny ku koalícii Roberta Fica a Korčok by nadviazal na odkaz súčasnej prozápadnej prezidentky Zuzany Čaputovej, ktorá sa postavila proti kontroverzným krokom vlády, ako je reforma Trestného zákona.

Politológ a prezident Inštitútu pre verejné otázky Grigorij Mesežnikov povedal, že víťazstvo Pellegriniho môže ohroziť liberálnu demokraciu na Slovensku:

V týchto voľbách ide o zachovanie liberálnej demokracie. Nehovorím, že sa už odstraňuje alebo že liberálno-demokratický prezident ako Korčok, by mohol všetko zachrániť – nemohol, keďže nemá takú moc ako vláda. V prípade zvolenia Pellegriniho by však proces (rozpadu liberálnej demokracie) prebehol bez väčších prekážok a rýchlo.“

Keď si k tomu prirátame všetku paniku, nárek a zúrivosť domácich mimovládok, žurnálie, umelcov, mysliteľov a mladých nabudených fanúšikov západného progresívneho konzumu, tak napriek tomu, že o nich vieme, ako pod pojmom „zánik liberálnej demokracie“ rozumejú už to, že niekto nebude učiť deti na školách homosexuálne techniky, musíme konštatovať, že táto panika má vzhľadom na súčasnú geopolitickú situáciu reálny základ.

Ak by však aj k niečomu takému reálne došlo, pričom si nikto netrúfne vzhľadom na skúsenosť s pádmi systémov v 20. storočí, ktoré neboli ich organizátormi vopred ohlásené, odhadnúť čas kedy k tomu dôjde, nesmieme byť takí naivní, aby sme si mysleli, že pád liberálnej demokracie bude znamenať zánik globalizmu, či dokonca návrat kresťanskej civilizácie. Už len zánik liberálnej demokracie je krajne otázný, vzhľadom na širokospektrálne svetové záujmy globalistov, ktoré ju držia umelo nad vodou. Slovensko môže byť len drobným kamienkom v mozaike, ktorá nakoniec prinúti globalistov prehodnotiť liberálnu a neomarxistickú formu globalizmu ako nefunkčnú a siahnuť po inej forme.

Bude pre nás kresťanov v niečom lepšia?

Možno v tom, že prinesie potlačenie najbizarnejších oficiálnych sexuálnych zvráteností. Výmenou za to si zrejme vyžiada menej skrytú formu totalizácie spoločnosti. Čo teda vlastne získame, pokiaľ sa na Slovensku liberálna demokracia aspoň priblíži, pokiaľ nás čakajú v budúcnosti nie príliš lákavé vyhliadky?

Čas. Ten budú globalisti potrebovať na preformátovanie spoločnosti a zvládnutie chaosu, dezilúzie a rozkladu neomarxistických naratívov, ktoré kraľovali v euroatlantickom priestore od 60. rokov 20. storočia.

Čas, v ktorom bude ešte umožnené tisícom duší domôcť sa akej-takej kresťanskej výchovy a formácie a – spasť sa. Je to málo? Dúfať vo viac by bolo naivné a považovať v konečnom dôsledku niečo za viac, by bolo nekresťanské.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/pad-liberalnej-demokracie-na-slovensku-eu-mimovladky-a-progresivna-opozicia-jacia-ze-ano-dal-by-pan-boh-ale-nebude-to-take-lahke/>